

Matijas Brekers Kristijan K. Valter

11.
09.

Deset godina kasnije

Rušenje jedne zgrade sazdane od laži

Preveo s nemačkog
Slobodan Damnjanović

Laguna

Naslov originala

Mathias Bröckers, Christian C. Walther

11.9. – ZEHN JAHRE DANACH

Der Einsturz eines Lügengebändes

Copyright © Westend Verlag GmbH, Frankfurt/Main 2011

Translation copyright © 2012 za srpsko izdanje, LAGUNA

In dubio pro veritate*

Autori zahvaljuju Andreasu Vestfalenu i Džonu Dou II za njihovu izuzetno stručnu i angažovanu saradnju, kao i za bezbrojna nezamenljiva uputstva. Od državnog tužilaštva tražimo da za predstojeću novu istragu za „šefa komisije“ imenuje ili g. Vestfalena ili g. Doa.

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.
SW-COC-001767
© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

* Lat.: sumnjom do istine. (Prim. prev.).

Sadržaj

Rekli su o 11. septembru 11

Predgovor 17

Pripreme i naknadne konstrukcije

1. Zvanična verzija 31

2. Komisija 33

3. Autor: Filip Zelikov 40

4. Glava: Osama bin Laden 46

5. Finansiranje 51

6. Veza: Omar Said Šeik 54

7. Krunski svedok: Halid Šeik Muhamed 60

Teroristi, žrtveni jarci i agenti

8. Vođa bande: Muhamed Ata 69

9. Otmičarima koji su nesumnjivo identifikovani. 81

10. Problem zamene: Al Omarijevi 87

11. Savršeno pripremljen napad 91

12. Tajne službe bez prethodnih saznanja	97
13. Intermeco ili o falsifikovanju	100
14. Prethodna saznanja: agencija za selidbe	109
15. Prethodna saznanja: studenti umetnosti.	113
16. Prethodna saznanja: upućeni trgovci	118
17. Zaštitnička ruka	124

Politika i druga mesta

18. Buš u Sarasoti	135
19. Služba po propisu	139
20. Na napuštenim radnim mestima	143
21. Intermeco: iščilele pare	151

Na ekranima, pod tepihom

22. Manevri s one strane sposobnosti predavljanja	159
23. Vojska, prekasno obavestena	166
24. Avet: fantomski let AA11.	183
25. Ameriken 11: očevici u letelici.	189
26. Junajted 93: prerano, prekasno.	193
27. Junajted 93: nije bilo obaranja	200
28. Komunikacija među otmičarima: prenošenje misli	203
29. Nevažno: Rejteon	209
30. Pilot: Hani Handžur	212
31. Udar na Pentagon	218
32. E4-B: nadgledanje odozgo	223

Raščišćeno, razvaljeno

33. STC 1 i 2	229
-------------------------	-----

34. STC 7	235
35. Silverstajn: nepripremljen.	242

Ono o čemu se ćuti

36. Junajted 23	249
37. Intermeco: antraks	252
38. Informatori	261

Pogovor: Spomenik za Dika i Dona.	279
---	-----

<i>Skraćenice</i>	295
-----------------------------	-----

<i>Napomene</i>	299
---------------------------	-----

<i>Literatura</i>	349
-----------------------------	-----

<i>Dodaci</i>	355
-------------------------	-----

<i>O autorima</i>	365
-----------------------------	-----

Rekli su o 11. septembru

„Ubeđeni smo da bi istina o 11. septembru trebalo sada da se otvoreno izloži – a ne kroz pedeset godina kao fusnota u udžbenicima istorije – kako bi se promenila politika koju je Bušova i Čejnijeva vladavina zasnovala na tumačenju napada od 11. septembra. Stoga zahtevamo novu, nezavisnu istragu o 11. septembru, koja bi se zasnivala na radu nezavisnih istražnih organa i na dokazima koje su vlasti i mediji dosad zanemarivali.“

Jukihisa Fudžita

poslanik u Gornjem domu japanskog parlamenta od 2007. do 2009;
predsedavajući Sandina – odbora za spoljnu politiku i odbranu

„Do danas... nijedno nezavisno telo, nijedan nezavisni sud nije, polazeći od navodnih ili činjeničkih dokaza, u postupku zasnovanom na principima pravne države, utvrdio ko je zapravo odgovoran za napade izvršene 11. septembra... Zato bi trebalo, u svakom slučaju, hitno, polazeći od osnovnih načela pravne države, utvrditi da li je zvanična verzija zavere... koja se javnosti nudi kao istinita, stvarno istinita verzija.“

Diter Dajzerot

sudija Saveznog upravnog suda Nemačke od 2001.
i ekspert za međunarodno upravno i ustavno pravo

„U stvari, zvanična verzija ne može da izdrži istinsko preispitivanje.“

Rolan Dima

francuski ministar spoljnih poslova
od 1984. do 1986, i od 1988. do 1993.

„Došlo je vreme da na ovaj ili onaj način saznamo istinu, a to se može postići samo kroz nezavisnu istragu. Ako ne znamo istinu o svojoj prošlosti, ugrozićemo našu budućnost.“

Dženet Ficsimons

poslanica u novozelandskom parlamentu od 1996.
i jedna od osnivačica Partije zelenih

„Ono što uznemirava više od očiglednog zataškavanja jeste sablasno ćutanje masovnih medija, koji očigledno odbijaju činjenicu postojanja osnovane sumnje u zvaničnu verziju, naime, verziju o delovanju Al Kaide bez znanja državnih organa.“

Profesor Ričard Folk

Univerzitet Princeton, specijalni izaslanik za ljudska prava

„Zapanjena sam da osim nas niko, uključujući i medije, nije postavio ova pitanja.“

Monika Gabrijel, udovica

„Kad počnemo da razmišljamo svojom glavom i ne slušamo ono što nam se priča, od zvanične 'istorije' ostaje malo toga što se može smatrati verodostojnim.“

Komandir Ralf Kolsted

nekadašnji ratni pilot i načelnik borbene obuke pri Pomorskoj ratnoj školi (Top gan); 27 godina služio u mornarici, sve to vreme sticao iskustvo na borbenim letelicama, ima preko 23.000 sati leta

„Da naša vlast jednostavno nije ništa radila, a to kažem kao stari pilot – ja znam šta je obuka, znam šta je za nju potrebno, znam

koliko traje i kako se odvija, znam kakva je nekad bila i šta se u njoj promenilo – da naša vlast nije ništa radila, da je samo omogućila da se 11. septembra život normalno odvija, Kule bliznakinje i danas bi stajale na svom mestu, a hiljade Amerikanaca i dalje bi bilo živo. To je izdaja!“

Robert Bouman

bivši šef američkog programa Rat zvezda,
vazduhoplovni pukovnik i ratni pilot

„Hoćete da mi kažete da Ramsfeld mora da ustane od svog radnog stola, i da kroz prozor vidi kako Pentagon gori, pa da tek onda shvati da nešto nije u redu? Kako to može biti?“

Mindi Klajnberg, udovica

„Priča o 11. septembru koju nam servira naša vlast, prosto i jednostavno, potpuna je besmislica.“

Kapetan Ras Vitenberg

bivši ratni pilot Američkog vazduhoplovstva, učesnik
u preko 100 borbenih akcija; 35 godina pilot kompanija
Panameriken i *Junajted erlajnz*, s preko 30.000 sati leta,
između ostalog i na letovima 93 i 175

„Ideja takvog napada odranije je bila poznata, dakle i pre 11. septembra, pa je u okviru vojnih vežbi isprobavana kao mogućnost.“

Džon Arkila

profesor Visoke pomorske škole u Montereju, Kalifornija

„Bez podrške tajne službe teroristi ne bi mogli da izvedu ovu operaciju s oteetim avionima.“

Horst Emke

nemački savezni ministar pravde 1969; od 1969. do 1972. savezni ministar za vanredne situacije, a od 1972. do 1974. savezni ministar za naučno istraživanje i tehnologiju, svojevremeno koordinator zajedničkog delovanja tajnih službi

„Vrlo brzo moramo saznati celu istinu o 11. septembru, zato što je ova tema izuzetno važna za Ameriku. Ali ovakva Bela kuća kakvu imamo danas hoće čitavu stvar da zataška.“

Senator Maks Kleland
nekadašnji član Komisije za 11. septembar
u izjavi datoj posle povlačenja s tog položaja decembra 2003.

„Zaprepašćen sam u kojoj meri vaš opis stvari ne odgovara istini. Komanda Severnoameričke vazdušne odbrane (NORAD) iznosi potpuno drugačiju verziju od one koja je nama i javnosti saopštena... To nije oblikovanje javnog mnjenja, to je neistina.“

Džon Farmer
pravni savetnik Komisije za 11. septembar

„Bili smo izuzetno frustrirani lažnim iskazima na koje smo nailazili.“

Tim Remer
član Komisije za 11. septembar

„Postoji više razloga koji govore u prilog alternativni naše verzije događaja... Mi nismo imali pristupa.“

Bob Keri
član Komisije za 11. septembar

„Nijednog trenutka nismo verovali da smo sve pravilno shvatili.“

Li Hamilton
zamenik predsednika Komisije za 11. septembar

„Sлагali ste, sve ste sлагali.“

Peti Kazaca, udovica

„Izveštaj Komisije o 11. septembru u stvari predstavlja izbegavanje svakog ozbiljnog objašnjenja, izbegavanje izloženo na 580 strana.“

Majkl Mičer
poslanik Laburističke stranke u britanskom parlamentu od 1997, a od 1997. do 2003. ministar zaštite prirodne okoline

„To znači da su tajne službe apsolutno ispravno postupale i da su teroristi samo jednom imali sreće. Ovo objašnjenje razornih napada izvedenih 11. septembra možda je na prvi pogled jednostavno, ali u osnovi je netačno. Jer, teroristi 11. septembra nisu samo jednom imali sreće, već sve vreme.“

Mindi Klajnberg, udovica

„Teško mi je da, kao naučnik, prihvatim zvaničnu teoriju zavere jer se ona ne poklapa ni sa zakonima verovatnoće a ni sa zakonima fizike.“

Karen U. Kvijatkovski
potpukovnik vazduhoplovnih oružanih snaga SAD,
bila oficir u Ministarstvu odbrane Sjedinjenih Država
(u Odeljenju za vojnopoličke poslove)

„Naše rukovodstvo nam je serviralo praznu priču sa strašnom tragedijom na kraju. A istovremeno, davalo je sve od sebe da podrije naše temeljne zakone i postepeno uništi naše demokratske institucije. Svaki Amerikanac mora biti svestan rasula koje je počelo 11. septembra.“

Terel (Teri) E. Arnold
bivši rukovodilac Odeljenja za borbu protiv terorizma i upravljanje krizom pri američkom Stejt departmentu

„Ono što smo doživeli u jutro 11. septembra jeste rezultat do najsitnijih detalja isplanirane tajne operacije, koju je u našoj zemlji omogućilo jedno fašističko rukovodstvo... Tim ljudima se mora suditi ako ne pred našim Kongresom, a ono svakako pred Međunarodnim sudom u Hagu, u Holandiji. Buš, Bler, Ramsfeld, Čejni, trebalo bi da sede na istoj optuženičkoj klupi na kojoj je sedeo Milošević i hrvatsko-srpski ratni zločinci.“

Vejn Madsen
bivši službenik Nacionalne bezbednosne agencije (NSA), specijalizovan za elektronsko nadgledanje

„Izgubila sam svog čoveka, ali sam izgubila i svoju zemlju.“

Kristen Brajtvajzer, udovica

Predgovor

Jedanaesti septembar jeste film koji je gledalo dve i po milijarde ljudi; 11. septembar jeste katastrofa koja je tog dana života koštala skoro 3.000 ljudi a zatim dovela do ubijanja na stotine hiljada ljudi u ratovima koji su usledili u Avganistanu i Iraku; 11. septembar je događaj čije dimenzije i simbolična snaga prevazilaze uobičajeni kriminal i teror zabeležen u istoriji, čin koji je proširio strah i užas po celom svetu. Jedanaesti septembar jeste zločin veka – a ni posle gotovo deset godina još uvek nije razjašnjen. Ljudi iz senke i finansijeri tih napada nisu otkriveni, a pravi identitet otmičara, kao i planiranje i izvođenje ovog dela do danas su ostali uglavnom nerazjašnjeni, kao i njihove direktne posledice – gotovo potpuno rušenje tri oblakodera na Menhetnu.

„Moramo reći istinu o terorizmu. Nećemo tolerisati drske teorije zavere, povezane s napadima 11. septembra i zlobne laži kojima se sa terorista skida krivica i oslobađa krivac“, rekao je predsednik Sjedinjenih Država, Džordž V. Buš, govoreći u Ujedinjenim nacijama u Njujorku posle napada. Ipak, ova istina o terorističkom činu koji se odigrao 11. septembra 2001.

do dana današnjeg nije otkrivena, a on i njegov sledbenik nje-
no otkrivanje i dalje duguju kako svojim sugrađanima, tako i
ostatku sveta. I više od toga: oni su sve učinili da spreče istragu
i objašnjenje udara, i ne samo što istinu o 11. septembru nisu
temeljno razotkrili već su ovaj događaj koristili kao razlog za
objavu rata.

Da se podsetimo: Bušova administracija je sprečavala istra-
živanje ovih udara s obrazloženjem da bi ono slabilo borbu
usmerenu na sprečavanje novih terorističkih napada. Tek posle
petnaest meseci i velikog pritiska javnosti i rodbine žrtava,
imenovana je državna Komisija za istragu ovog događaja, ali sa
tako malim budžetom, i tako malim ovlašćenjima da se jedan
njen član odmah povukao, a drugi su se, poput predsedavajućih
Komisije, senatora Tomasa Kina i Lija H. Hamiltona, posle
podnošenja završnog izveštaja, žalili da im je vlast uskratila
pristup brojnim važnim dokumentima i da im nije dozvolila
da ispituju glavne svedoke. Iako sadrži ubedljivu priču o prop-
ustima i nemaru koji su devetnaestorici otmičara naoružanih
skalpelima omogućili da otmu četiri aviona i satima sprečava-
ju dejstvo protivvazdušne odbrane, a zatim da tri oblakodera
pretvore u gomilu kamenja, završni *Izveštaj Komisije* o 11.
septembru ipak nema mnogo veze sa stvarnošću. Jer, pošto
je *Izveštaj Komisije* sakrio brojne činjenice i umesto stvarnih
događaja javnosti pružio koherentnu priču, ne može se sma-
trati izveštajem o činjenicama, ni protokolom kriminalističke
istrage, a ni uvidom državnog tužioca – već je pre ono što
danas zovemo fikcija zasnovana na činjenicama – dokument
u kome se umesto činjenica i dokaza iznose izmišljeni detalji i
iskonstruisana priča.

Dva i po miliona stranica dokumenata, 1.200 obavljenih
razgovora, 1.000 sati audio-zapisa, 19 saslušanja sa 160 sve-
doka – ogromna količina materijala koji je osamdesetočlana

Komisija prikupila i proučila, to svakako ostavlja jak utisak.
Budući da je budžet Komisije bio dosta ograničen, može se
razumeti zbog čega nisu saslušani mnogi svedoci koji bi mogli
pružiti informacije o životu otmičara na Floridi i drugim mesti-
ma. Novca nije bilo ni za ispitivanje osoblja u školama letenja
i avio-instruktora sa kojima su se otmičari mesecima družili;
novca nije bilo ni za utvrđivanje i istragu o načinima finansira-
nja udara, a posebno ga nije bilo za pribavljanje dokumentacije
o osnovi na kojoj je izgrađena legenda o 11. septembru – priča
o tome kako je Osama bin Laden, vođa terorista, sakriven u
pećini Tora Bore, poslao devetnaest otmičara koji su sasvim
sami, samo zahvaljujući svojim magičnim skalpelima, uništili
Kule bliznakinje u Njujorku.

Kako je ovo čudo izvedeno opisano je u dve glave Izveštaja,
ali očigledno je da se taj izveštaj, izložen gotovo kao roman,
uglavnom zasniva na nepotvrđenim iskazima, koje su ratni
zarobljenici pod mukama davali. To pre svega važi za priče
Halida Šeika Muhameda (HŠM) – fantoma koga nije ispitao
nijedan sud na svetu, kao što nije saslušao nijednog isledni-
ka koji su ispitali navodno glavnog planera, podvrgavajući
ga desetinama puta mučenju sipanjem vode u usta. Prilikom
rekonstrukcije događaja, Komisija za 11. septembar imala je na
raspolaganju samo pisane protokole ovog saslušanja, obavlje-
nog pod mukama svedoka – roman tajne službe. Iskazi Halida
Šeika Muhameda procenjuju se u jednoj fusnoti kao „drago-
cene istine koje je jedan njegov telohranitelj zaogrnuo lažima“.
I obrnuto. Ova procena mogla bi savršeno opisati *Izveštaj
Komisije* koji ima 580 strana. On sadrži dragocene laži koje je
jedan telohranitelj prikazao kao istine.

To što ova fikcija zasnovana na činjenicama danas važi kao
istorijska istina, stoji u leksikonima i udžbenicima, i čvrsto je
utemeljena u zvaničnoj svesti, nema mnogo veze sa njenim

stvarnim sadržajem, ali ima sa njenim širenjem u svim medijima. Na svim televizijskim kanalima najverovatnijim krivcem za rušenje Kula blizakinja i dalje se, isto kao i prvog dana – 11. septembra – smatra Osama bin Laden; u tom pogledu, od 11. septembra ništa se nije promenilo. Međutim, čvrsti dokazi za Bin Ladenov zločin dosad još uvek nisu izneseni.

Da je jednačina „11. septembar = Bin Laden“ u veći deo javnosti ugrađena kao Pavlovljev refleks, to se ne može zasnivati na njenom stvarnom sadržaju već na učestalosti s kojom se ova vest prenosila preko svih novina i TV kanala. Kamen-temeljac verzije koju je posle tri godine *Izveštaj Komisije* usvojio kao najverovatniju sastoji se iz sledećih elemenata: to je priča o Osami i 19 otmičara koji su nadmudrili američkog džina i pogodili ga pravo u srce. Jedna šokantna i tragična povest praćena slikama Kula koje se ruše, zavera koja podseća na mitove i bajke – od Vavilonske kule, preko Davida i Golijata do hrabrog krojača – jedan preovlađujući, uživo prenošen svetski događaj. Užas i neshvatljivost ovog događaja vape za objašnjenjem – „ko?“ i „zašto?“ – a odgovor je sledeći: Bin Laden, zato što mrzi Ameriku. U roku od nekoliko sati, ovaj saudijski vođa plaćenika i potomak milijardera, pretvoren je u medijima od mogućeg u jedinog osumnjičenog. A kada se pojavio testament Muhameda Ate „otkriven“ u njegovom prtljagu, i još neka dokumenta kojima se potvrđuje „islamski“ motivisan „samoubilački atentat“, ova početna sumnja ideološki je potvrđena i potkrepljena fotografijama i arapskim imenima devetnaest otmičara.

Podjednako iznenađujući i gromovit zaključak – kao što je bio onaj koji je svetsku silu pogodio u samo srce – brzo je donet i o tome ko je glavni krivac za to delo. Intervju sa Osamom bin Ladenom, u čiju se autentičnost ne može posumnjati, u kome on poriče svako učešće u udarima od 11. septembra emitovan je samo jednom i više nikada nije viđen ni na jednom glavnom

kanalu. Takođe, potpuno je zanemaren jedan izveštaj BBC-ja iz Maroka i Saudijske Arabije u kome se pojavljuju ljudi lažno optuženi da su otmičari, i čija su se imena i fotografije našli u medijima mada u trenutku zločina nisu bili u SAD pa nisu ni mogli oteti avione. Nerazjašnjena imena i fotografije i posle deset godina zaokupljaju pažnju svetske javnosti. Ni BBC, ni neki drugi veliki mediji, a ni Komisija za 11. septembar nisu pokrenuli pitanje istinskog identiteta otmičara. Konačno, prema predsedavajućima Komisije, Kinu i Hamiltonu, „nema nikakve sumnje da su svih devetnaest zločinaca mrtvi“. Ali, u stvari, nikada nije tačno utvrđeno ko se stvarno krije iza imena identifikovanih počinitelaca ovog dela.

Takođe, nije preduzeta prava istraga da se uđe u trag pilotu Validu al-Šeriju čija je fotografija stavljena na spisak otmičara, mada je 11. septembra 2001. sasvim sigurno boravio u Maroku – dok se za njega, prema *Izveštaju Komisije*, tvrdi da je bio desna ruka Muhameda Ate, koji je nožem izbo jednog pripadnika avionskog obezbeđenja pre nego što je Ameriken erlajns 11. septembra udario u Severnu kulu Svetskog trgovinskog centra. Takva istraga i rezultati spadaju u nadležnost državnog tužioca koji po prirodi svog posla istražuje zločin – i u situaciji kad političari i mediji jednodušno tvrde da znaju o čemu je reč. Mi kao slobodni novinari i pažljivi posmatrači ne možemo sprovesti takva istraživanja, ali možemo ukazati šta bi u pogledu 11. septembra trebalo ispitati, koji se svedoci pod zakletvom moraju saslušati, kakva istraživanja se moraju sprovesti, i koje dokumente bi trebalo pregledati. Utoliko ovu knjigu treba shvatiti kao pružanje pomoći državnom tužiocu, kao spisak najgrubljih propusta, najvećih besmislica i očiglednih protivrečnosti sadržanih u zvaničnoj verziji događaja. Mi ne nudimo nikakvu teoriju, posebno ne teoriju zavere, ali možemo dokazati da se u zvaničnoj verziji događaja radi o teoriji zavere: o hipotezi za koju

postoje nagoveštaji i indicije, ali ne i čvrsti nesumnjivi dokazi. Mi smo govor Džordža Buša, održan na zasedanju Ujedinjenih nacija – da se „neće tolerisati teorija zavere kada je reč o udarima od 11. septembra“, teorija koja služi samo „za prikriivanje pravih krivaca“ – shvatili doslovno i sebi postavili pitanje o kojim je to „krivcima“ reč kada sama vlast u vezi sa udarima od 11. septembra prihvata teoriju zavere: sa glavnim krivcem, Osamom bin Ladenom, protiv koga FBI, prema sopstvenim navodima, nema konkretne dokaze, sa počiniocima čiji pravi identitet nije razjašnjen, sa tragovima na mestu zločina koji sadrže više zagonetki nego odgovora, sa oblakoderima čije rušenje protivreči svim zakonima graditeljstva, sa standardnim procedurama vazdušnog obezbeđenja koje su stavljene van snage, sa vojnim manevrima koji su se tog jutra održavali, uključujući i fantomske letove i simulirane radarske signale, koji su zbunili kontrolore leta, sa vojnim rukovodiocima odgovornim za bezbednost letova koji nisu bili na svojim mestima, sa antraksom u poštanskim pošiljkama, kao nesumnjivom reklamom za sporni patriotski zakon – i bez i jednog jedinog odgovornog lica koje je izvedeno pred sud radi polaganja računa.

Ni mi ne znamo istinu o 11. septembru, ni mi ne znamo šta se tog dana stvarno desilo; ali jasne su nam laži o 11. septembru i jasan nam je način na koji su one otišle u svet.

Ako policijski inspektor naiđe na nekog ko širi neistine o onome što se dogodilo, on ima posla sa čovekom koji se automatski ubraja u osumnjičene. Ako gradonačelnik okri- vi nekog lovokradicu da je razorio opštinsku zgradu zato što mu je nekoliko puta pretio osvetom, onda je i njemu i čita- ocu odmah jasno da je taj lovokradica označen kao počinitelj. Međutim, onaj gradonačelnik koji ukaže na pogrešnu osobu odmah postaje glavni osumnjičeni. Samo: kako dokazati da je on sam bio upleten u počinjeno zločesto? Sveštenik, seoski

policajac, veleposednik, opštinski većnici – niko od njih ne može ni da zamisli šta se može skrivati iza te čudovišne sumnje. A kad inspektor oprezno nastavi sa istraživanjem onda mu kažu: „Pazite dobro šta govorite!“ On se onda usmerava samo na lovokradicu i ne prati nijedan drugi trag. Gradonačelnik takav stav opravdava potrebom sprečavanja novih paljevina i traganjem za potencijalnim palikućama. Ali, pošto pojedini srodnici žrtava paljevine traže dalju istragu, posle pola godine uspostavlja se nova komisija. Članove te komisije gradonačelnik bira po sopstvenom nahođenju, i samim tim određuje rezultat njihove „istrage“: počinitelj je lovokradica! Na stranicama koje slede dokazaćemo da je Komisija za 11. septembar upravo tako postupala i da je došla do unapred zadatog rezultata.

To što se priča o Osami i devetnaest terorista naoružanih skalpelima – teza po kojoj je 11. septembar bio delo pojedinaca koje je Bin Laden iz jedne avganistanske pećine poslao u Ameriku – predstavlja već čitavu deceniju ponavljanje onoga što se smatra istinitim i realnim opisima datog događaja. Ali, zapravo, ima veze pre svega sa stalnim i nametljivim ponavljanjem ove verzije preko svih novina i televizijskih kanala. Kao i sa anatemom bačenom na „teoriju zavere“, anatemom koju isti mediji odmah ponavljaju čim sumnja u zvaničnu verziju postane preterano glasna. Metod je jednostavan koliko i delotvoran: ako se svako alternativno objašnjenje odbaci kao opasna, neozbiljna, zločinačka „teorija zavere“, onda se zvanična teorija zavere automatski proglašava nepobitnom istinom.

Ipak, nezgodne činjenice, besmislice koje budu oči, i očigledno zataškavanje, ne daju mira onima kojima je stalo do istine. U jednoj reprezentativnoj anketi rađenoj 2006, pet godina posle napada, 36% Amerikanaca tvrdilo je da je njihova vlast ili bila umešana u napade na Svetski trgovinski centar, ili nije ništa preduzela da te napade spreči, zato što je htela da započne rat na

Bliskom istoku. Od tada se povećao broj onih koji smatraju da je američka vlast bila umešana u napade i da su ti napadi zapravo „unutrašnji posao“ te iste vlasti. Teško da postoji ijedna televizija, ijedne novine koje nisu bar jednom pozvale nekog psihologa ili „eksperta“ da ovu „očiglednu sklonost ka teoriji zavere“ ne objasni kao nešto iracionalno i ne dovede u vezu sa verovanjem u leteće tanjire i duhove. Osim toga, sklonost ka pronalaženju žrtvenog jarca vrlo je raširena u celom svetu, a Sjedinjene Države su kao svetska sila uvek ispoljavale spremnost da u drugima traže i pronalaze krivce. Dokazima, činjenicama i ukazivanjem Pokreta za istinu o 11. septembru – što je zajedničko ime za veliku grupu skeptika koji ne veruju u zvaničnu verziju – gotovo niko se nije bavio. Čak ni najmanji zajednički imenilac – da bi zbog očiglednih teškoća u objašnjavanju ovog zločina trebalo započeti novu istragu – nije naišao na odjek u velikim medijima. Isto kao ni rezultati ankete pravljene u Nemačkoj 2011, prema kojoj 89,5% ispitanika ne veruje u zvaničnu verziju ovog događaja. To što je takav iznenađujući stav javnog mnjenja svoj izraz našao na margini – u ovom slučaju u zabavnom magazinu *Svet čuda* (broj 2/2011) – više nije nikakvo čudo: budući da su veliki mediji postali glasnogovornici industrijskih koncerna, i budući da objavljuju samo one vesti koje odgovaraju sistemu, kritička javnost je prinuđena na unutrašnju emigraciju – na marginalne medije i internet.

To važi i za vodeće medije. Kada je reč o 11. septembru i o situaciji koju je ovaj događaj stvorio. Pošto se ta situacija zove rat, sumnja u zvaničnu verziju o 11. septembru širi se i na razlog za pokretanje rata za koji je potpredsednik Sjedinjenih Država, Ričard Čejni, rekao da će trajati „duže od jedne generacije“. I stoga, bojimo se, toliko dugo će trajati i legenda o devetnaest pojedinaca i njihovom predvodniku, Osami bin Ladenu, legenda koja će se zastupati kao nepobitna istina i stvarnost. „Mi“

– to su i nemački vojnici koji se u Avganistanu bore verujući da tamo deluje zločinac veka, Bin Laden, čovek odgovoran za tragediju 11. septembra. Kad bi ovo obrazloženje bilo lažno, onda rat koji je započet zbog njega ne bi bio samo greška, već bi bio zločin. Sama mogućnost takvog priznanja tera odgovorne, Administraciju Sjedinjenih Država i njihove saveznike, da bajku o 11. septembru i dalje prodaju kao istinu.

Mi ne gajimo iluziju da ovu moćnu čaroliju možemo ukloniti ovom knjigom. Što se tiče neke nezavisne i nove istrage, tu nikako nismo optimisti. Razočarani smo zbog stanja u kojem su „slobodni mediji“ i nezavisno novinarstvo, i fascinirani smo uspehom operacije globalnog ispiranja mozga: uspehom bajke o 11. septembru kao neke vrste rijaliti šoua. Kao autori, novinari i ljudi medija, moramo ovim „majstorima“ ukazati najveće poštovanje: oni ne samo što su stanje šoka u koje je neshvatljivi događaj doveo milijarde ljudi uspešno iskoristili za stvaranje hipnotičke sugestije („to je bio Osama!“), već su ovu utvaru uspešno proširili na fantomsku grupu („Al Kaida“), i na novog svetskog neprijatelja („islamizam“), i dalje novim vestima ove nevidljive demone održavaju u životu. I to, iako Bin Laden već godinama ne daje uverljive znake života, iako je pre njegovog zvaničnog pogubljenja, metkom u glavu, maja 2011, već osam puta proglašavan mrtvim, iako nikad nije osnovao terorističku bandu pod nazivom Al Kaida, i iako su besmislice i protivrečnosti čitave priče više nego očigledne. Ovde je reč o dejstvu visoke škole masovne manipulacije, a mi nemamo ni sredstava ni moći da se delotvorno suprotstavimo ovoj medijskoj magiji. Mi smo opremljeni samo zdravim ljudskim razumom i samo na osnovu njega možemo da razdvojimo činjenice od fikcije, objašnjenje od dezinformacije, istragu od zataškavanja, i istinite vesti od prikladnih mišljenja.

Da smo ovom knjigom – kao i ranijim delima posvećenim istoj temi – pridobili većinu čitalačke publike, to nam se čini

izvesnim kao i činjenica da se upravo njom borimo protiv struje masovnih medija. Međutim, mi o ovoj nepravdi govorimo zarad budućih historičara koji će jednog dana ipak razjasniti pomenuti slučaj. I kako bismo dokazali svojim unucima i prahunucima da nisu svi njihovi preci s početka veka poverovali u veliku laž o 11. septembru. Da je i tada onaj ko je hteo da zna, mogao da sazna istinu. I da dobro poznata rečenica „mi o tome nismo ništa znali“, nije mogla da posluži kao zgodan izgovor.

Na narednim stranicama sažeto smo izrazili ono što se da saznati pod uslovom da to želimo, i ono u šta se može imati tačan uvid deset godina nakon zločina veka, u onoj meri u kojoj je to moguće kada su u pitanju izuzetno složeni istorijski događaji, i potrudili smo se da se usmerimo na činjenice, dokumente (koji bolje od nas ukazuju na kvalitet uvida) i svedoke koliko je to nužno kako bi se preispitali prvobitni nalazi državnog tužilaštva. Stoga su u svakoj glavi navedeni pozvani svedoci i dostupni dokumenti koji su neophodni za objašnjenje stanja stvari. Svaka od nerazjašnjenih, besmislenih i nemogućih činjenica biće podvrgnuta preispitivanju u jednom urednom pravnom procesu, i dovešće do dodatnih saznanja, svedočenja, dokaza, pa prema tome i do – nove sudske rasprave. Da se mora iznova preispitati saznanje o 11. septembru – ne samo srodnika žrtava i američkih građana radi, već i zbog međunarodne zajednice koja je sa 11. septembrom uvučena u politiku svetskog rata – da je nova istraga o terorističkom napadu izvršenom 11. septembra neizbežna i bezuslovno potrebna, u to se, posle izlaganja postojećeg dokaznog materijala, više ne može razumno sumnjati.

Ne, mi se ne mirimo sa fatalističkim pogledom da već sada živimo u postdemokratskom, neofeudalnom sistemu čija državno-pravna fasada predstavlja samo kozmetiku iza koje se kriju privatne vojske i tajne službe koje, preuzevši izvršnu vlast, sprovode ono što su se finansijski i industrijski oligarsi dogovorili i

odlučili u svojim kabinetima, i što njihovi stenografi i glasnogovornici – mediji – stalno ponavljaju. Onaj ko voli da živi u takvom svetu, može zločin i na njegovu desetogodišnjicu da ostavi na miru. Mi – a s obzirom na dostupne podatke, možemo čak kazati, Mi – narod – to ne želimo. Neka stoga ova knjiga doprinese zahtevu miliona ljudi u Sjedinjenim Državama i širom sveta da se preispita 11. septembar i neka pomogne u ostvarivanju tog poduhvata.

Pripreme i naknadne konstrukcije

1. Zvanična verzija

Zvanično stanovište na desetogodišnjicu 11. septembra 2001, sastavljeno na osnovu udžbenika istorije i *Izveštaja Komisije vlade Sjedinjenih Država.*

Po naređenju šefa Al Kaide Osame bin Ladena, koji se nalazio u Avganistanu, i njegovog glavnog planera Halida Šeika Muhameda, radikalni teroristi, njih devetnaest, 11. septembra 2001, između osam i trideset i deset i tri minuta oteli su četiri putnička aviona i usmerili ih na dve Kule bliznakinje njujorškog Svetskog trgovinskog centra i Pentagon u Vašingtonu, dok je jedan avion pao na njivu blizu Šenksvila u Pensilvaniji. Svih devetnaest atentatora samoubica, van svake sumnje, bili su pripadnici Al Kaide.

Četiri aviona koja su poletela iz Bostona (Ameriken erlajn 11 i Junajted erlajn 175), iz Njujorka (Junajted 93) i Vašingtona (Ameriken 77) američki borbeni avioni nisu presreli jer vojska nije pravovremeno obavještena o otmici. Da je odmah otkrivena prva otmica (AA 11), vojsci bi ostalo devet minuta da reaguje; u slučaju trećeg aviona (AA 77) ostalo bi im četiri minuta. Ostale dve letelice (UA 93 i UA 175) prijavljene su kao otete tek pošto

su se srušile. Brojne vežbe održavane 11. septembra nisu usporile reakciju američke vazdušne odbrane već su je, naprotiv, ubrzale. Pravila službe su poštovana. Svi nadležni kontrolori i vojni zastupnici postupali su brzo i odgovorno; nije postojao nijedan propust zbog kojeg bi neko od njih morao da odgovara.

Strane vlade i njihove tajne službe nisu bile uključene u planiranje i izvođenje terorističkih napada. Nije postojao nijedan nagoveštaj ili saznanje o postojanju ovog plana koji je bio izvan moći predstavljanja svih američkih državnih organa i američkih tajnih službi.

Obe kule Svetskog trgovinskog centra srušile su se zbog razaranja nanetih udarom aviona, kao i zbog izbijanja požara u njima. Zgrada 7 kompleksa Svetskog trgovinskog centra je usled obrušavanja toliko oštećena da se popodne istog dana sasvim urušila.

Tačne veze 11. septembra detaljno su istražili FBI i Komisija koju je imenovala vlada Sjedinjenih Država. Izveštaj ove Komisije u potpunosti objašnjava kako terorističke udare, tako i njihovu predistoriju.

Pogledajmo ovaj prikaz detaljno. Tačku po tačku.

2. Komisija

Nezavisna Komisija o događajima od 11. septembra koju je osnovala američka vlada, podnela je u julu 2004. Izveštaj koji sadrži utemeljen i sveobuhvatan prikaz svih činjenica i pozadine 11. septembra.

Da se to zaista odigralo na taj način, mi ne bismo morali da napišemo ovu knjigu koja na svakoj strani dokazuje upravo suprotno – da Komisija za 11. septembar nije istražila sve činjenice i pozadinu terorističkih napada i nije pružila obuhvatan prikaz tog događaja.

To što vlast posle neke velike katastrofe imenuje komisiju zaduženu za istragu uzroka i prikladnih protivmera koje bi trebalo preduzeti, spada u uobičajen postupak svake odgovorne države. Bilo da se radi o prirodnoj katastrofi, o političkom ili finansijskom skandalu ili nekoj velikoj nesreći – Komisija ili telo koje vlada postavlja ispituje slučaj, saslušava dostupne svedoke, i rezultate istrage objavljuje u takozvanoj Beloj knjizi koja služi kao osnov za uspostavljanje budućih zaštitnih mera. Po ovoj proceduri postupali su i neki američki senatori, kada su nekoliko nedelja posle napada pripremili odluku